

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 396/2025
10.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Манића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда Врању К.бр.4/24 од 20.06.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 602/24 од 28.10.2024.године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Манића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда Врању К.бр.4/24 од 20.06.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 602/24 од 28.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда Врању К.бр.4/24 од 20.06.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му се урачунава и време проведено на задржавању и у притвору од 26.08.2023. године када је лишен слободе до 15.09.2023. године.

Истом пресудом према окривљеном АА је, на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета и то конвертибилног оружја - гасног пиштоља марке „...“, фабричког броја ..., калибра 9 мм, одузетог по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Врање, ПС Прешево, ПИ Прешево бр. 50078/23, Ку. бр. 43038/2023 од 26.08.2023. године, који ће по правноснажности пресуде бити предат Полицијској управи у Врању. На основу одредбе члана 151. став 1. и 3. ЗКП оптуженом АА су враћени предмети који су привремено одузети од њега по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Врање, ПС Прешево, ПИ Прешево

бр.50078/23, Ку.бр. 43038/2023 од 26.08.2023. године и то 150 комада гасне муниције калибра 9мм, 55 челичних куглица калибра 4,5мм за ваздушно оружје и 39 дијабола калибра 5,5мм за ваздушно оружје, јер не постоје разлози за њихово трајно одузимање у смислу члана 535. ЗКП.

Окривљени је обавезан да плати суду паушални износ од 7.000,00 динара, као и да плати ВЈТ у Врању трошкове кривичног поступка настале пред тим органом у укупном износу од 216.812,50 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, на основу одредбе члана 261., 262., 264. ЗКП, Правилника о висини награде за рад адвоката за одбрану по службеној дужности и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 602/24 од 28.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда Врању К.бр.4/24 од 20.06.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Манић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Манић у захтеву за заштиту законитости истиче да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, односно да у изреци пресуде нису описани сви елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1.КЗ.

Одредбом члана 348. став 1. КЗ је прописано да ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертабилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, казниће се затвором од шест месеци до пет година или новчаном казном.

Ставом 4. истог члана је прописано да ко неовлашћено носи предмете из става 1. овог члана, казниће се затвором од две до дванаест година.

Изреком пресуде Вишег суда Врању К.бр.4/24 од 20.06.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је дана 26.08.2023. године, око 00.50 часова, у путничком моторном возилу марке „...“, рег.ознаке 2..., на друмском граничном прелазу Прешево, приликом изласка из територије Републике Србије према Републици Северној Македонији, у стању урачунљивости, са умишљајем, супротно одредбама члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији, којим је прописано да се конвертибилно оружје може набављати и носити на основу издате исправе надлежног органа, неовлашћено носио конвертибилно оружје, на тај начин што је један гасни пиштољ марке „...“, фабричког броја ..., калибра 9мм носио у ручној торбици, који је привремено одузет од њега од стране ОСЛ ПС Прешево, при чему је био свестан забрањености дела и хтео његово извршење, чиме је на описани начин извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

По оцени Врховног суда, из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у томе да је окривљени неовлашћено носио конвертибилно оружје, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватио и свест о забрањености дела.

Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Манића, којима се истиче да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да током поступка није изведен ниједан доказ из ког произилази да је окривљени поступао са директним умишљајем и да је имао свест о забрањености дела, односно нижестепени судови нису у образложењу својих одлука навели ниједан разлог о овој одлучној чињеници. У прилог ставу да код окривљеног није постојала свест о забрањености дела, бранилац је истакао чињеницу да у држави у којој је окривљени набавио оружје као и у држави чији је држављанин, није потребна дозвола за набавку гасног пиштоља, да је окривљени био само у транзиту кроз Републику Србију и да су нижестепени судови потпуно занемарили личност окривљеног у контексту његовог субјективног односа према извршеном делу. Самим тим је неоснован закључак суда да је код окривљеног постојала свест о противправности са образложењем да исти није имао дозволу за ношење оружја и да га није пријавио на граничном прелазу чак и када су га цариници питали да ли има оружје, иако је то било из разлога што окривљени предметни гасни пиштољ није сматрао оружјем. Притом, окривљени је изнео уверљиву и логичну одбрану да је пиштољ купио како би плашио дивље животиње које се појављују у близини његове куће.

По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, односно указује на повреду

одредбе члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер су разлози првостепене пресуде противречни изреци пресуде и у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања.

Како повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић